

Servei d'Arqueologia de Barcelona

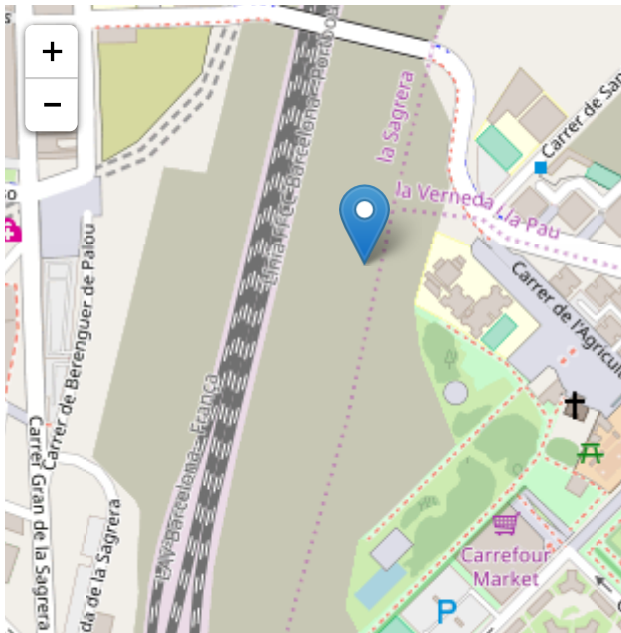
[El Servei](#) [Actualitat](#) [Intervencions](#) [Conservació-Restauració](#) [Centre documentació](#) [Pla Bàrcino](#) [Publicacions](#) [Recursos](#) [Premsa](#)

Notícies

Detall de la sítula. Foto: Daniel Alcubierre (Còdex)

Sítula de bronze localitzada a la vil·la romana del Pont del Treball Digne. La Sagrera

L'equip d'arqueòlegs de la vil·la romana recuperen una gerra o galleda de bronze, que es denominava sítula.

8 juliol, 2013

Com ja s'ha anat informant, les excavacions a la zona on hi ha la vil·la del Pont del Treball Digne, no han parat, i mica en mica s'han anat documentant novetats, tant a nivell de funcionament de l'establiment com del material recuperat.

Els treballs estan sent dirigits per Daniel Alcubierre i Jordi Ardiaca (CODEX, Arqueologia i Patrimoni)

Avui volem presentar una de les noves troballes, es tracta d'una gerra o galleda de bronze, que a l'antiguitat va ser anomenada *sítula*.

La *sítula* és un recipient metàl·lic, de forma troncocònica, cilíndrica o ovoide, sense coll, i el seu origen s'ha d'anar a buscar a l'Orient, on hi ha representacions en baix relleus de Síria i en pintures d'algunes tombes egípcies del segle XVI a. de C., i va ser àmpliament introduït al món grec i romà. El terme procedeix del llatí *situla-ae* i pot traduir-se per calder, galleda o baldi, destinat principalment per contenir i transportar líquids. Algun autor, basant-se en un passatge de les Etimologies de Sant

Isidor, manté que eren emprades per beure i que es van anomenar així en relació a les persones assedegades, *sitientibus*.

Però no se li pot atribuir una única funció, ja que gràcies a representacions iconogràfiques i a troballes arqueològiques se li pot atribuir diferents usos. El més comú va ser el de contenir i transportar líquids, però també es troben en contextos funeraris, com a equipament dels soldats, o en relació a funcions religioses i rituals. No oblidem que l'aigua està íntimament relacionada amb els processos de purificació i sacrifici.

Pel que fa al procés de realització es feien amb làmines de coure, a les que se li donava forma amb un martell i després es podien solar o reblar amb claus. Normalment a l'arrencament de les nanses hi havia uns aplics, amb forma de cara, com és el cas del que ens ocupa.

La seva cronologia és molt àmplia, ja que com s'ha assenyalat, n'hi ha des d'època molt antiga. Pel que fa al món romà, els etruscos varen ser els predecessors en relació a la utilització de les *sítules*, i en trobem des d'època republicana fins a tardoantiga.

La *sítula* de la Sagrera, s'ha localitzat dins el rebliment d'un pou, el mateix d'on es va exhumar el cap de marbre que representa al déu Dionís. Per tant, podem assenyalar que aquesta gerra va funcionar fins aproximadament el segle V d.C, però no sabem en quin moment va ser realitzada.
